

РЕШЕНИЕ

№ 1403

гр. Варна, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шир.

Членове: Николай Св. Савов
мл.с. Виляна Н. Михалева

при участието на секретаря Галина Г. Слав.
като разгледа докладваното от мл.с. Виляна Н. Михалева Въззивно гражданско дело № 20233100501827 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК. Образовано е въз осн. на въззивна жалба, подадена от М. М., чрез адв. Г., срещу Решение №2363/29.06.2023 г., постановено по гр. д. №15369/2022 г. по описа на РС - Варна, с което са отхвърлени предявените от жал.оподателя искове с правно осн. чл. 128, т. 2 и 224, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на „С. К. Т.“ ЕАД, да заплати на ищеца, к.то следва:

1) сума в общ размер на 41271,99 лв., представляваща сума от неплатени трудови възнаграждения в нетен размер на: 390,60 лв. за м. февруари 2021 г.; 976,50 лв. за м. март 2021 г.; 976,50 лв. за м. април 2021 г.; 976,50 лв. за м. май 2021 г.; 976,50 лв. за м. юни 2021 г.; 976,50 лв. за м. юли 2021 г.; 976,50 лв. за м. август 2021 г.; 976,50 лв. за м. септември 2021 г.; 976,50 лв. за м. октомври 2021 г.; 982,36 лв. за м. ноември 2021 г.; 982,36 лв. за м. декември 2021 г.; 982,36 лв. за м. януари 2022 г.; 982,36 лв. за м. февруари 2022 г.; 7835,58 лв. за м. март 2022 г.; 7835,58 лв. за м. април 2022 г.; 7835,58 лв. за м. май 2022 г.; 5583,60 лв. за м. юни 2022 г., с падеж на всяко от задълженията 25-то число на месеца, следващ месеца за който се претендира трудово възнаграждение;

2) сума в размер на 5950,00 евро, представляваща дължимото му допълнително възнаграждение в размер на 5% от стойността на сключен с негово участие договор за продажба на софтуер (еднократни лицензионни т.си и услуги) с клиент, който не е свързан със „С. К. Т.“ ЕООД съгласно чл. 5.2. от Трудовия договор, с „В. А. М.“ на обща стойност 119000,00 евро, с падеж

на дължимото възнаграждение - 22.06.2022г., к.то и сума в размер на 2700,00 евро, представляваща дължимото му допълнително възнаграждение в размер на 5% от стойността на сключен с негово участие договор за продаж.а на софтуер (еднократни лицензионни т.си и услуги) с клиент, който не е свързан със „С. К. Т.“ ЕООД съгласно чл. 5.2. от Трудовия договор, с „МВ S.“ на о.ща стойност 54000,00 евро, с падеж на дължимото възнаграждение - 22.06.2022г.;

3) сума в размер на 1085,00 лв. на месец, представляваща разликата между уговореното и действително изплатеното му трудово възнаграждение съгласно чл. 5.1. от Трудовия договор за месеците от март 2021 г. до февруари 2022 г. включително, с падеж на всяко от задълженията за месеците от м. 02. 2021 г. до м. 02. 2022 г. вкл. 25 - то число на месеца, следващ този за който се дължи;

4) сума в размер на 10425,00 лв., представляваща дължимо допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печал.а на ра.отодателя (EBIDTA) за 2021 г., реализирана на годишна .аза, съгласно приетия от о.щото съ.рание годишен финансов отчет и .аланс на дружеството на ра.отодателя, съо.разно чл. 1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. към Трудовия договор №62/17.11.2020 г., с падеж на задължението 30.09.2022 г.;

5) сума в размер на 5311,68 лв., представляваща дължимо о.езщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 11 дни за 2021 г., с падеж 25.07.2022 г., к.то и сума в размер на 4345,92 лв., представляваща дължимо о.езщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 9 дни за 2022 г., с падеж 25.07.2022 г.;

6) сума в размер на 18000,00 лв., представляваща дължимо допълнително възнаграждение в размер на 1,50% от продажната цена на .циите на „С. К. Т.“ ЕАД, пр.върлени на прио.ретателя „С. К. Т. Ш.“ Л., дружество вписано в регистъра за дружествата на Англия и Уелс под номер ....., със седалище Р. с. № 207, 3-ти етаж, Лондон, О.единено кралство ....., съгласно чл.1.3. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. към Трудовия договор №62/17.11.2020 г., с падеж на задължението - 08.06.2022 г.;

7) сума в размер на 462,16 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. март 2022 г., за периода от 25.04.2022 г. до 21.11.2022г.; сума в размер на 396,45 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. април 2022 г., за периода от 25.05.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 328,55 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. май 2022 г., за периода от 25.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 173,61 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. юни 2022 г., за периода от 25.07.2022 г. до 21.11.2022г.; сума в размер на 65,85 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. февруари 2021 г., за периода от 25.03.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 156,15 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. март 2021 г., за периода от 25.04.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 148,11 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. април 2021 г., за периода от 25.05.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 139,62 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. май 2021 г., за периода от 25.06.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 131,56 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. юни 2021 г., за периода от 25.07.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в

размер на 123,15 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. юли 2021 г., за периода от 25.08.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 114,68 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. август 2021 г., за периода от 25.09.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 106,54 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. септември 2021 г., за периода от 25.10.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 98,20 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. октомври 2021 г., за периода от 25.11.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 90,01 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. ноември 2021 г., за периода от 25.12.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 82,13 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. декември 2021 г., за периода от 25.01.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 73,67 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. януари 2022 г., за периода от 25.02.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 66,03 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. февруари 2022 г., за периода от 25.03.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 494,58 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на иск.та мол.а, .. а, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 224,43 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на иск.та мол.а, .. ., за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 153,48 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печал.а (EBIDTA), за периода от 30.09.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 410,44 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено о.езщетение за неползван платен отпуск от 20 дни, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 835,00 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 6 от петитума на иск.та мол.а, за периода от 08.06.2022 г. до 21.11.2022 г.

Във въззивната жал.а са изложени съо.ражения за нез.оносъо.разност, неправилност и нео.осн.ност на о.жалваното решение, постановено в противоречие с материалния з.он и при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Жал.оподателят М. М. поддържа, че първоинстанционният съд е извършил нео.ективна и едностранна преценка на доказателствата. Посочва, че липсват мотиви по някои от исковите претенции. Счита, че доказателствената тежест е неправилно разпределена. Сочи, че съдът едновременно е приел, че има действащ трудов договор, но по него не се дължи възнаграждение. Излага, че с оглед естеството на възложената му ра.ота и епидемиологичната о.становка през процесния период е престираал труд чрез присъствие и .тивности в интернет пространството и срещи с настоящи и .ъдещи контрагенти извън пределите на офиса, к.то .ило уговорено и в чл. 3.1 от договора. Счита, че съдът неправилно е оценил свидетелските показания на св. С., които .или о.ективни, непротиворечиви и логични, и от които се установявала организацията на ра.отния процес. Твърди, че от съ..е доказателства се установявало, че е .ил командир.н .ра, Гана, и в Т. за о.учение на новоназначени служители. Поддържа, че ра.отодателят е приемал престирането на труд за надлежно и е плащал трудови възнаграждения през м. януари и февруари 2022 г. Счита, че представените частни документи - форми за явяване на ра.ота и констативен

протокол за установяване на дисциплинарно нарушение, са неправилно преценени от районния съд. Посочва, че всички форми и начини за провеждане на трудовия ред са изцяло под контрола на работодателя и същият може да ги изготвя по начин в негов интерес. Твърди, че за времето на предизвестие възнаграждение се дължи независимо от т. дали се престира труд. Навежда, че по исковете за допълнителни нетни възнаграждения за сключени договори първоинстанционният съд е възприел констатациите на вещото лице като правни изводи, без да изследва причините за удряне на тези възнаграждения в допълнителното споразумение от 19.02.2021 г. и без да съобрази свидетелските показания, от които се установявало, че той е одобрявал писмено офертите и се подписвал върху тях. По изложените съображения отправя искане за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на друго, с което предявените искове да бъдат уважени. Претендира разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор от въззиваемия „С. К. Т.“ ЕАД.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Производството по делото е образувано въз осн. на иск. мол.а, подадена от М. М., род. на 31.08.1962 г. в К., Г., със сл. № от НАП – Варна ....., с която са предявени осъдителни искове срещу „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК ....., к.то следва:

1) с правно осн.ние чл. 128, т. 2 КТ за сума в общ размер на 41271,99 лв., представляваща сора от неплатени трудови възнаграждения в нетен размер на: 390,60 лв. за м. февруари 2021 г.; 976,50 лв. за м. март 2021 г.; 976,50 лв. за м. април 2021 г.; 976,50 лв. за м. май 2021 г.; 976,50 лв. за м. юни 2021 г.; 976,50 лв. за м. юли 2021 г.; 976,50 лв. за м. август 2021 г.; 976,50 лв. за м. септември 2021 г.; 976,50 лв. за м. октомври 2021 г.; 982,36 лв. за м. ноември 2021 г.; 982,36 лв. за м. декември 2021 г.; 982,36 лв. за м. януари 2022 г.; 982,36 лв. за м. февруари 2022 г.; 7835,58 лв. за м. март 2022 г.; 7835,58 лв. за м. април 2022 г.; 7835,58 лв. за м. май 2022 г.; 5583,60 лв. за м. юни 2022г., с падеж на всяко от задълженията 25-то число на месеца, следващ месеца за който се претендира трудово възнаграждение;

2) с правно осн.ние чл. 128, т. 2 КТ за сума в размер на 5950,00 евро, представляваща дължимото му допълнително възнаграждение в размер на 5% от стойността на сключен с негово участие договор за продаж.а на софтуер (еднократни лицензионни т.си и услуги) с клиент, който не е свързан със „С. К. Т.“ ЕООД съгласно чл. 5.2. от Трудовия договор, с „В. А. М.“ на обща стойност 119000,00 евро, с падеж на дължимото възнаграждение - 22.06.2022г., к.то и сума в размер на 2700,00 евро, представляваща дължимото му допълнително възнаграждение в размер на 5% от стойността на сключен с негово участие договор за продаж.а на софтуер (еднократни лицензионни т.си и услуги) с клиент, който не е свързан със „С. К. Т.“ ЕООД съгласно чл. 5.2. от Трудовия договор, с „МВ S.“ на обща стойност 54000,00 евро, с падеж на дължимото възнаграждение - 22.06.2022г.;

3) с правно осн.ние чл. 128, т. 2 КТ за сума в размер на 1085,00 лв. на месец, представляваща разликата между уговореното и действително изплатеното му трудово възнаграждение съгласно чл. 5.1. от Трудовия договор за месеците от март 2021 г. до февруари 2022 г. включително, с падеж на всяко от задълженията за месеците от м. 02. 2021 г. до м. 02. 2022 г.

вкл. 25 - то число на месеца, следващ този за който се дължи;

4) с правно осн.ние чл. 128, т. 2 КТ за сума в размер на 10425,00 лв., представляваща дължимо допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печал.а на ра.отодателя (EBIDTA) за 2021 г., реализирана на годишна .аза, съгласно приетия от о.щото съ.рание годишен финансов отчет и .аланс на дружеството на ра.отодателя, съо.разно чл. 1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. към Трудовия договор №62/17.11.2020 г., с падеж на задължението 30.09.2022 г.;

5) с правно осн.ние чл. 224, ал. 1 КТ за сума в размер на 5311,68 лв., представляваща дължимо о.езщетение за неизползван платен годишен отпуск за 11 дни за 2021 г., с падеж 25.07.2022 г., к.то и сума в размер на 4345,92 лв., представляваща дължимо о.езщетение за неизползван платен годишен отпуск за 9 дни за 2022 г., с падеж 25.07.2022 г.;

6) с правно осн.ние чл. 128, т. 2 КТ за сума в размер на 18000,00 лв., представляваща дължимо допълнително възнаграждение в размер на 1,50% от продажната цена на .циите на „С. К. Т.“ ЕАД, пр.върлени на прио.ретателя „С. К. Т. Ш.“ Л., дружество вписано в регистъра за дружествата на Англия и Уелс под номер ....., със седалище Р. с. № 207, 3-ти етаж, Лондон, О.единено кралство ....., съгласно чл.1.3. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. към Трудовия договор №62/17.11.2020 г., с падеж на задължението - 08.06.2022 г.;

7) с правно осн.ние чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сума в размер на 462,16 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. март 2022 г., за периода от 25.04.2022 г. до 21.11.2022г.; сума в размер на 396,45 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. април 2022 г., за периода от 25.05.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 328,55 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. май 2022 г., за периода от 25.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 173,61 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху трудовото възнаграждение за м. юни 2022 г., за периода от 25.07.2022 г. до 21.11.2022г.; сума в размер на 65,85 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. февруари 2021 г., за периода от 25.03.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 156,15 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. март 2021 г., за периода от 25.04.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 148,11 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. април 2021 г., за периода от 25.05.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 139,62 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. май 2021 г., за периода от 25.06.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 131,56 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. юни 2021 г., за периода от 25.07.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 123,15 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. юли 2021 г., за периода от 25.08.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 114,68 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. август 2021 г., за периода от 25.09.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 106,54 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. септември 2021 г., за периода от 25.10.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 98,20 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. октомври 2021 г., за периода от 25.11.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 90,01 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху

неизплатен остатък за м. ноември 2021 г., за периода от 25.12.2021 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 82,13 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. декември 2021 г., за периода от 25.01.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 73,67 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. януари 2022 г., за периода от 25.02.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 66,03 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатен остатък за м. февруари 2022 г., за периода от 25.03.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 494,58 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на иск.та мол.а, .. а, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 224,43 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на иск.та мол.а, .. ., за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 153,48 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печал.а (EBIDTA), за периода от 30.09.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 410,44 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено о.езщетение за неползван платен отпуск от 20 дни, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.; сума в размер на 835,00 лв., представляваща з.онна лихва за за.ава върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 6 от петитума на иск.та мол.а, за периода от 08.06.2022 г. до 21.11.2022 г.

В иск.та мол.а ищецът М. М., чрез адв. Г., излага, че на 17.11.2020 г. сключил трудов договор №62 с ответното дружество и .ил назначен на длъжност „търговски директор“. Съо.разно чл. 5.2. от трудовия договор ра.отодателят му дължал допълнително възнаграждение в размер на 5% от цената на сключените с негово съдействие договори за продаж.а на софтуер с „В. А. М.“ на о.ща стойност 119000 евро и с „МВ S.“ на о.ща стойност 54000 евро договорите. Съо.разно чл. 1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. ра.отодателят му дължал допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печал.а на ра.отодателя (EBIDTA) за 2021 г. – 417000 лв., реализирана на годишна .аза, съгласно приетия от о.щото съ.рание на дружеството ГФО и .аланс. Съо.разно чл. 1.3. от допълнителното споразумение ра.отодателят му дължал допълнително възнаграждение от 1,5% от продажната цена на всички .ции от капитала на дружеството – ра.отодател пр.върлени на прио.ретателя „С. К. Т. Ш.“ Л., като номиналът на .ции .ил 1200000 лв. Твърди, че е изпълнявал надлежно задълженията си по трудовия договор до последния си ра.отен ден – 22.06.2022 г. Трудовият договор .ил прекратен съгласно чл. 2.1.1. от Допълнително споразумение с предизвестие от него от 23.03.2022 г. .рутният размер на уговореното с договора и допълнителното споразумение месечно трудово възнаграждение .ил, к.то следва: 8035 лв. за периода от 17.11.2020 г. до 17.02.2021 г., 9120 лв. за периода от 17.02.2021 г. до 31.10.2021 г., 9174,72 лв. за периода от 01.11.2021 г. до 23.06.2022 г. .рутният размер на последното получено трудово възнаграждение – т. за м. 02.2022 г., .ил 8083,21 лв. .рутният размер на последното трудово възнаграждение за месеца, предхождащ прекратяването на договора – т. за м. 05.2022 г., .ил 9174,72 лв. През периода от м. 02.2021 г. до м. 02.2022 г. ежесечно получавал по-ма.о нетно трудово възнаграждение от уговореното, а за периода от м. 03.2022 г. до м. 06.2022 г. не му е .ило изплащано трудово възнаграждение. Не .ило изплатено о.езщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г. за 11

ра.. дни и за 2022 г. за 9 ра.. дни. За времето, за което ра.отодателят твърдял, че не е на ра.ота, .ил командир.н в .ра, като разходите .или поети от ответника. Ответното дружество предоставяло информационни услуги и в двете пандемични години се прилагала дистанционна форма на полагане на труд.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника „С. К. Т.“ ЕАД, чрез адв. С., с който оспорва предявените искове като неосн.телни. Признава, че сключил трудов договор с ищеца на 17.11.2022 г. за длъжността „търговски директор“ и допълнително споразумение към договора на 19.02.2021 г., к.то и че трудовият договор е прекратен едностранно с предизвестие от ищеца. Поддържа, че в чл. 3.1 от трудовия договор .ило уговорено, че мястото на ра.ота е в гр. Варна, като с оглед естеството на трудовите задължения, ищецът се .ил задължил да изпълнява трудовите си задължения в офиса на ра.отодателя, разположен в ЗПЗ, офис сграда „Г.“ или на друго място, определено от ра.отодателя. Възразява, че през периода от м. 02.2021 г. до 28.02.2022 г. ищецът не изпълнявал трудовите си задължения в офиса на ра.отодателя според уговореното, зат. за дните, през които не се явявал на ра.ота, не му .ило изплащано трудово възнаграждение. Поддържа, че от началото на м. 03.2022 г. до прекратяване на трудовото правоотношение на 22.06.2022 г. ищецът изо.що не посещавал офиса на дружеството и не изпълнявал трудовите си задължение, зат. при престой по вина на ра.отника, на последния не му .ило изплащано трудово възнаграждение. Твърди, че ищецът е използвал изцяло полагащия му се годишен отпуск. Оспорва дължимостта на допълнителното възнаграждение по чл. 1.2. от допълнителното споразумение като навежда, че ищецът нямал пряк принос за реализираната печал.а през 2021 г. Възразява, че допълнителното възнаграждение по чл. 1.3. от допълнителното споразумение се дължало само в случай, че .ции .ъдат продадени през периода на действие на трудовия договор, к.вато хипотеза не .ила налице. Възразява и, че с договор за пр.върляне на .ции от 26.05.2022 г., сключен между „Н. I. Т. Y. A. S.“, дружество, регистрирано в Р. Т., и „С. К. Т. Ш.“ Л., .или пр.върлени 1200000 .р. .ции с номинал от 1 лв. от капитала на ответното дружество, като ст.е изрично заявили в чл. 3 от договора, че прио.ретателят „С. К. Т. Ш.“ Л. не дължал плащане, поради което договорът не .ил за продаж.а на .циите. Поддържа, че уговорката на чл. 5, ал. 2 от трудовия договор .ила отменена с последваща в чл. 1.1 от допълнителното споразумение. Излага, че на 31.12.2020 г. .ило сключено споразумение за предоставяне на услуги за о.ра.отка и предоставяне на софтуер като услуга с „... А. М.“ Л., дружество, регистрирано във Велико.ритания, но по издадена ф.тура не .или получавани плащания и не .ил предоставян софтуер, и по взаимно съгласие на ст.е, о.ективирано в Споразумение за прекратяване от 15.03.2021 г. от същата дата договорът .ил прекратен .ез да е получавано плащане по него. Плащането по договора, сключен с „МВ S.“, .ило извършено след сключване на допълнителното споразумение към трудовия договор, с което се уг.ряли други допълнителни възнаграждения.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото по вътрешно уеждение и въз осн. на приложимия з.он и съо.разявайки становището на ст.е, в предметните предели на жал.ата, съдът приема за установено следното от ф.тическа страна:

С прио.щения по делото трудов договор №62/17.11.2020 г. „С. К. Т.“ ЕООД, ЕИК ....., е назначило М. М. на длъжността „търговски

директор“, а последният се е задължил да изпълнява възложената ра.ота. Ст.е в производството не оспорват сключването на договора и неговото съдържание.

От служе.но извършена справка в Търговски регистър се установява, че „С. К. Т.“ ЕООД, ЕИК ....., е заличено на 23.11.2020 г. и негов правоприемник е „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК .....

От представената длъжностната хар.теристика за длъжността „търговски директор“, която е неразделна част от трудовия договор, е видно, че целта на длъжността е да ръководи екип от търговски представители, сътрудници във всички офиси на фирмата, да контролира и подпомага екипа си при консултацията и информационното о.служване на клиенти на фирмата, да контролира и подпомага привличането на нови клиенти, да съдейства при решаване на рекламации на стоките, да инициира началото на търговски преговори с потенциални клиенти, да дог.ря условията на сътрудничество. Основните длъжностни задължения и отговорности на ра.отника, назначен на тази длъжност, са да контролира качеството на текущото о.служване на клиентите, да извършва всички дейности, възложени от управителя на фирмата във връзка с предлагането на стоки на клиенти на фирмата, да отг.ря за .тивното търсене и привличане на нови клиенти, да пази в тайна информацията, която съставлява служе.на или фирмена тайна, до която има достъп, да поддържа високо професионално ниво, да изпълнява всички непротиворечащи на трудовото з.онодателство разпоред.и на ръководството на фирмата, да познава вътрешната нормативна уред.а в организацията. Допълнителни и специфичните функции на длъжността са да провежда регулярни срещи с екипа си за поставяне/разпределение на задачи и да получава о.ратна връзка, да контролира и подпомага изготвянето на оферти към клиентите, да контролира и подпомага подготовката на договори за продаж.а на стоки/услуги, да сезира своевременно изпълнителния директор на дружеството за възникнали про.леми в дейността му.

С прио.щеното по делото допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. трудовият договор е изменен. Ст.е в производството не оспорват сключването на споразумението и неговото съдържание.

Представени са форми за явяване за м. март 2022 г., за м. април 2022 г., за м. май 2022 г.; за м. юни 2022 г., в които е вписано, че М. М. е .ил в самоотлъчка през периода от 01.03.2022 г. до 26.05.2022 г., а от 27.05.2022 г. до 21.06.2022 г. е .ил в платен годишен отпуск. Според формите за явяване е предвидена възможност и за ра.ота “хоум офис”, която през посочените месеци не е използвана от никого от служителите на ответното дружество.

Представен е Констативен протокол за установяване на извършено дисциплинарно нарушение, в който е посочено, че служителят М. М. е следвало да се яви на ра.ота в периода от 01.03.2022 г. до 26.05.2022 г., но същият не се е явил. От.елязано е, че свидетели на неявяването са ра.отниците С. М. С.. – специалист, управление на човешките ресурси, и К. Д. .. – изпълнителен директор. Подпис върху протокола е положен само от изпълнителния директор.

Прио.щена е по делото кореспонденция по електронен път между М. М. и С. С... Видно от използваната от С.. електронна поща – s.s.@s.-c..com, същата разполага със служе.на поща на ответното дружество. С писмо от 04.04.2023 г. С.. уведомява М., че са получили неговото предизвествие за напускане от

23.02.2023 г. и то е прието, като според трудовия му договор срокът на предизвестие изтича на 22.06.2022 г., който ще бъде последният му работен ден. От писмо от 23.04.2022 г. се установява, че хотелите са платени. На 02.05.2022 г. М. изпраща на С. писмо с приложени самолетни билети. На 03.05.2022 г. е получил насрещен отговор с молба за подготвяне на отчета за пътни разходи, включително всички разходи, които обикновено.

Видно от представените самолетни билети М. е закупил билет за пътуване с тръгване от летището във Франкфурт, Амстердам за Гана на 24.04.2022 г., който и билет за пътуване от Гана до Франкфурт на 30.04.2022 г. Приложени са по делото билети за скоростен влак от немските железници за пътуване на М. от летището във Франкфурт до централната гара в Триер на 30.04.2022 г.

Приоритетни са по делото заповеди от работодателя, с което е разрешено ползване на отпуск въз основа на постъпили молби за ползване на отпуск, които също са представени по делото. Със Заповед Z...../17.06.2021 г. на М. М. е разрешено ползването на 1 ден основен платен годишен отпуск, считано от 18.06.2021 г. до 18.06.2021 г., вкл., в т. ч. платен годишен отпуск за 2020 г. - 1 работен ден. Със Заповед ...../05.11.2021 г. на М. М. е разрешено ползването на 10 дни основен платен годишен отпуск, считано от 08.11.2021 г. до 19.11.2021 г., вкл., в т. ч. платен годишен отпуск за 2020 г. - 1 работен ден, за 2021 г. - 9 дни. Със Заповед ...../30.05.2022 г. на М. М. е разрешено ползването на 19 дни основен платен годишен отпуск, считано от 27.05.2022 г. до 22.06.2022 г., вкл., в т. ч. платен годишен отпуск за 2021 г. - 11 работни дни, за 2022 г. - 8 работни дни.

Видно от представеното удостоверение за притежавани финансови инструменти №42699555с/06.06.2022 г. „С. К. Т. Ш.“ Л., с №....., с адрес във Великобритания, притежава 1200000 акции с номинал от 1 лв. на „С. К. Т.“ ЕАД.

Представен е протокол от решения на едноличния съственик на капитала на „С. К. Т.“ ЕАД от 08.06.2022 г., с които „С. К. Т. Ш.“ Л. е прието като нов едноличен съственик на капитала и е изменен устава.

С приоритетия по делото Договор за прехвърляне на акции от 26.05.2022 г. „Н. И. Т. У. А. С.“, дружество регистрирано съгласно законодателството на Р. Т., вписано под №169050-5 в Служба на ТР в Истанбул, действащо чрез пълномощник К. ..., се задължава да прехвърли на „С. К. Т. Ш.“ Л., дружество, вписано в Регистъра за дружества в Англия и Уелс, представлявано от директора К. ..., а последното дружество се задължава да придобие, 1200000 акции. езналични акции, с номинал 1 лв. всяка от капитала на „С. К. Т.“ ЕАД.

Приоритетни са по делото счетоводен баланс на „С. К. Т.“ ЕАД към 31.12.2021 г.; отчет за приходите и разходите на „С. К. Т.“ ЕАД за годината, приключваща на 31.12.2021 г.; отчет за съствения капитал на „С. К. Т.“ ЕАД за годината, приключваща на 31.12.2021 г.

С покана за плащане и представяне на документи от 08.08.2022 г., връчена на „С. К. Т.“ ЕАД на 11.08.2022 г. според представеното по делото известие за доставяне, М. М. е поканил дружеството да му заплати възнагражденията, претендирани по-късно с исканата молба.

По делото е прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещното лице Мирослава Иван., което съдът кредитира като обективно и компетентно относно установеното с помощта на специални знания, като не зачита направените от вещното лице правни изводи. От същото

се установява, следното:

Ощият с.ор на дължимите и неизплатени от ответника трудови възнаграждения на ищеца за м. 03-06.2022 г., вкл., съгласно чл. 5.1. от Трудовия договор, е в размер на 28764,62 лв.

По договор за предоставяне софтуер от 31.12.2020 г., сключен между ответното дружество и В. А. М. LTD, дружество със седалище в Англия, и .. Н., род. на 17.07.1981 г., не са получени плащания от последния към ответника. Договорът е прекратен с подписано на 15.03.2021 г. споразумение за прекратяване.

Във връзка с договор за осигуряване на софтуерна т.нология, персонализиране на софтуер, конфигуриране на интерфейс, управление на проекти от 16.02.2021 г. е издадена от „М. С.“ ЕООД към ответното дружество ф.тура №0100000121/18.02.2021 г. за сумата от 105614,82 лв. .ез ДДС или 54000 евро, по която са постъпили плащания на 08.03.2021 г. и 09.03.2021 г.

Ощият с.ор на разликата между уговореното и действително изплатеното трудово възнаграждение, съгласно чл. 5.1. от Трудовия договор за месеците от м. 02.2021 г. до 02.2022 г., вкл., е в размер на 12123,42 лв.

Съгласно ГФО на дружеството, Е. за 2021 г. е 417000 лв. Дължимото нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печал.а на ответното дружество (Е.) за 2021 г., съо.разно чл. 1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. е 10425 лв.

Дължимото о.езщетение за един ден неизползван платен годишен отпуск, съгласно чл. 224 КТ, е в размер на 482,88 лв. Размерът на платения годишен отпуск на служителя е 20 ра.отни дни, като за периода от 17.11.2020 г. до 22.06.2022 г. на М. М. се полагат 31 дни платен годишен отпуск: за 2020 г. - 2 дни; за 2021 г. - 20 дни; за 2022 г. - 9 дни. Вещото лице е констатирало въз осн. на предоставени от въззиваемия фишове за начислени трудови възнаграждения, че ползваният от М. М. за периода от 17.11.2020 г. до 22.06.2022 г. платен годишен отпуск е в размер на 29 дни.

Възнаграждението в размер на 1,50% от продажната цена съгласно чл.1.3 от Допълнително споразумение №14/19.02.2021 г. не може да се изчисли, доко.ото в Договор за пр.върляне на .ции от 26.05.2022 г. не е посочена продажна цена.

Вещото лице е изготвило няко.о варианта на изчисленията на размерите на з.онната лихва – от датата на падежа на всяко задължение до датата на подаване на иск.та мол.а или от датата, следваща тази на падежа на всяко задължение до датата на подаване на иск.та мол.а.

Въз осн. на Справка Изх. №1791#1/07.04.2023 г. на . на НАП - Варна за .туалното съС.ие на всички трудови договори на М. М. сл. №..... с ра.отодатели „С. К. Т.“ ЕООД, ЕИК:..... и „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК:..... и Справка-данни за осигуряване по ЕГН на лицето за периода 17.11.2020 г. до 23.06.2022 г. и предоставените от ответника фишове, експертизата е изчислила и съставила т.алична справка, в която са отразени: размерът на дължимото ОМЗ в лв., съгласно чл.5.1. от Трудов договор от 17.11.2020 г., дължимите допълнителни месечни възнаграждения, дължимото .рутно трудово възнаграждение, направените удръжки и дължимото нетно възнаграждение, по месеци за периода от м. ноември 2020 г. до м. юни 2022

г., вкл.

По делото са сърани и гласни доказателства посредством разпита на воден от ищеца свидетел.

От свидетелските показания на о. Д. С., в съдебен спор с ответното дружество, при което е полагал труд от 2020 г. до м. 02.2023 г., се установява, че М. М. е бил негов пряк ръководител от 2021 г., назначен на длъжност „Търговски директор“, докато свидетелят е работил в ответното дружество на длъжност „М. п.“. Длъжността на М. била свързана с идентифициране на потенциални клиенти и предаването им към екипа за п., който идентифицира потенциални клиенти и провежда срещи с тях за уточняване на желания продукт, след което М. трявало да провери уговореното с клиента, да одо.ри офертата към клиента и да я подпише, когато клиентът е съгласен с нея. Всяка сутрин се провеждала работна среща с продължителност между 30 мин. и 1 час чрез платформата „М. Т.“, по време на която се извършвал раз.ор на свършеното предишния ден и на предстоящите задачи за съответния ден. През целия работен ден имало комуникация между о.ела, включително и прекия му ръководител - М.. Докато течал срока на предизвестие, подадено от М., служителите били инструктирани да комуникират само с .ур. уста – турски гражданин, който по-късно заел длъжността „Търговски директор“, а М. им казал, че ще им оказва помощ и съдействие и през срока на предизвестие. Според свидетелят след подаване на предизвестие достъпът на М. до работната му електронна поща и работния му .аунт бил ограничен, но след пътуване до .ра, Гана, което по думи на М. било по командировка. За периода 2021 г. – 2022 г. М. М. идвал в гр. Варна около 3 или 4 пъти за по седмица, понякога и за повече. В периода след 01.01.2022 г. не е бил в офиса в гр. Варна, но всички от о.ела, вкл. М., се сърали в турския офис на дружеството, който се отварял и се на.ирал персонал, който да .еде о.учен. За посещението в турския офис свидетелят бил командир.н.

По делото са сърани и гласни доказателства посредством разпита на воден от ответника свидетел.

От свидетелските показания на Я. С. .о., работеща на длъжност „Юрисконсулт“ в ответното дружество от ма.о преди м. 03.2022 г., се установява, че не познава М. М. лично и не е имала кореспонденция с него. Той заемал длъжност, свързана с п.те. Нейната работа била да посещава офиса всеки ден, но не и да следи присъствието. Отк.то започнала да работи не й било известно М. да се е явявал в офиса, където работели около 17 служители и тя поддържала конт.ти с почти всички. Поради неявяването му на работа се съставил протокол.

Въз осн. на приетата за установена ф.тическа о.становка съдът формира следните правни изводи:

Предявените искиове намират правното си осн.ние в разпоред.ите на чл. 128, т. 2 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ст.е по делото не спорят, че през периода от 17.11.2020 г. до 22.06.2022 г. помежду им е имало трудово правоотношение, като по силата на трудов договор от 17.11.2020 г., изменен с допълнително споразумение от 19.02.2021 г., ищецът е приел да престира работна сила в качеството на работник в полза на ответното дружество в качеството на работодател, който го е назначил на длъжност „търговски директор“. Същото се установява и от прио.щените по делото писмени - трудов договор №62/17.11.2020 г., допълнително

споразумение №14/19.02.2021 г., електронна кореспонденция от 04.04.2022 г. и др., и гласни – свидетелските показания на .о. и С., доказателства.

.азовото съдържание на трудовото правоотношение е уредено с правилото на чл. 124 КТ, според което ра.отникът или служителят е длъжен да изпълнява ра.отата, за която се е уговорил, и да спазва установената труд. дисциплина, а ра.отодателят - да осигури на ра.отника или служителя условия за изпълнение на ра.отата и да му плаща възнаграждение за извършената ра.ота. Между основните задължения на ра.отника и ра.отодателя съществува корелативна връзка - ра.отодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за точно и до.росъвестно извършената ра.ота, арг. чл. 125, 126 и 128 КТ. Вследствие на тази о.условеност между основните задължения на ра.отника – да престира труд, и на ра.отодателя – да заплати трудово възнаграждение, за ангажиране на договорната отговорност на последния по чл. 128, т. 2 КТ не е достатъчно между ст.е да съществува трудовоправна връзка. Само .о е престирана ра.отна сила, ползващият се от нея дължи възнаграждение. Тежестта да установи в условията на пълно и главно доказване полагането на труд е на ищеца. Т.. доказване о.аче в конкретния случай не е проведено. Напротив.

Видно от чл. 3.1. от сключения между ст.е трудов договор уговореното място на ра.ота на въззивника е в гр. Варна, .ългария, като поради естеството на трудовите си задължения, служителят изпълнява същите в офиса на ра.отодателя, разположен в ЗПЗ, офис сграда Г., гр. Варна, .ългария, или на други места, които могат да .ъдат определени от ра.отодателя по негово изискване и инструкция. От съ..е в хода на първоинстанционното производство гласни доказателства – показанията на свид. .ояджиев и С., се установява, че въззивникът не е .ил на уговореното място на ра.ота – офиса на въззиваемото дружество, находящ се в гр. Варна, през периода от м. март 2022 г. до м. юни 2022 г. От свидетелските показания на С. се установява още, че след подаване на предизвестие труд.та функция, за чието изпълнение е .ил назначен въззивникът на длъжност „търговски директор“, е изпълнявана от друго лице – .ур. .уста, а не от въззивника. След подаване на предизвестieto ищецът вече не е разполагал с достъп до ра.отна електронна поща и ра.отен .аунт. Съдът кредитира показанията на свидетелите като достоверни в тези части, като съо.рази наличието на съде.ен спор между свид. С. и въззиваемото дружество, тъй като те се подкрепят от останалите доказателства, съ.рани в хода на първоинстанционното производство – форми за явяване и констативен протокол. Освен т. от приложените по делото извадки от електронна кореспонденция е видно, че въззиваемият е предоставял достъп до служе.на електронна поща.

От прио.щените по делото форми за явяване за м. март до м. юни 2022 г. се установява, че за периода от 01.03.2022 г. до 26.05.2022 г. въззивникът е .ил в самоотлъчка, а през периода от 27.05.2022 г. до 21.06.2022 г. е ползвал платен отпуск. Съставените от ра.отодателя форми не се ползват с материална доказателствена сила, но съдържанието им се подкрепя от свидетелските показания, к.то и от мол.ите за отпуск и заповедите, с които е разрешено ползването на отпуск.

Неполагането на труд на мястото на ра.ота в гр. Варна се установява и за периода, предхождащ подаването на предизвестieto от въззивника. Свидетелят С. подро.но разказва за организацията на ра.ота в офиса, като посочва, че всяка сутрин се провеждала ра.отна среща с кратка

продължителност чрез платформата „М. Т.“, по време на която се извършвал раз.ор на свършеното предишния ден и на предстоящите задачи за съответния ден, като през целия ра.отен ден имало комуникация между о.ела и въззивника. За периода 2021 г. – 2022 г. въззивникът .ил в офиса в гр. Варна около 3 или 4 пъти за по седмица, понякога и за повече, но в периода след 01.01.2022 г. изо.що не посещавал мястото си на ра.ота. Показанията на свидетеля съдът кредитира и в тези части, тъй като са подро.ни, вътрешнонепротиворечиви и не са в колизия с твърденията на въззивника, който поддържа, че е ра.отил, използвайки информационни т..

В хода на производството въззивникът поддържа, че е полагал труд дистанционно. Същият не навежда конкретни ф.тически твърдения к. е организиран начинът на ра.ота в дружеството, по к.ъв начин той изпълнява трудовите си задължения и къде, к.ва дистанционна форма на ра.ота е въвел ра.отодателят, дали и к. е постигнато съгласие с ра.отниците, че ще полагат труд на място, различно от уговореното в трудовия договор. Той не отрича, че не се е явявал в офиса на ра.отодателя в гр. Варна. С чл. 3.1. от трудовия договор е предвидена възможност мястото на ра.ота да не съвпада с офиса в гр. Варна, а да е на други места, които могат да .ъдат определени от ра.отодателя по негово изискване и инструкция. Доказателства за определяне на друго място от ра.отодателя по отношение на въззивника не са съ.рани. Видно от представените форми за явяване ра.отодателят е предвидил възможност за полагане на труд „хоум офис“, т. е. от вкъщи, но въззивникът не се е ползвал от нея.

По делото не са представени писмени заповеди за командир.не на въззивника к.то до турски офис на въззвиваемото дружество, т.а и до .ра, Гана. Командир.нето на ра.отници в страната или в чуж.ина се извършва с писмена заповед, чието съдържание е изрично з.оноустановено. В случая няма данни изискуемата писмена форма да е спазена. Представените по делото извадки от електронна кореспонденция между въззивника и С. С., която видно от формите за явяване, констативния протокол и използваната служе.на електронна поща, е ра.отник при дружеството – ответник, не установяват по .езсъмнен начин командир.не на въззивника във връзка с ра.отата му. Според представените самолетни .илети той е пътувал на 24.04.2022 г. (Великден) от летището във Франкфурт, Амстердам за .ра, Гана, а на 30.04.2022 г. е пътувал от .ра до Франкфурт, след което според .илети за скоростен вл. от немските железници е пътувал от летището във Франкфурт до централната гара в Триер. Доказателства за пътуване от или до гр. Варна, не са ангажирани.

Видно от длъжностната хар.теристика търговският директор следва да отг.ря за .тивното търсене и привличане на нови клиенти, к.то и да контролира и подпомага изготвянето на оферти към клиентите. Свид. С. сочи, че въззивникът е тря.вало да одо.рява оферти към клиентите и след получаване на съгласието им, да подпише офертите. Въпреки, че т. са .или част от трудовите функции на въззивника, той не е ангажирал доказателства за реално осъществено изпълнение на същите. Няма данни по делото и за ра.отни срещи с клиенти, осъществявани извън офиса на въззвиваемото дружество.

Действително са налице индиции за престиране на ра.отна сила от страна на въззивника в полза на въззвиваемия, но те не са достатъчни, за да се установи по .езсъмнен начин полагането на труд за ра.отодателя и то точно и до.росъвестно, като изпълнява ра.отата, за която се е уговорил с ра.отодателя,

всеки ра.отен ден се явява навреме на ра.ота, до края на ра.отното време е на ра.отното си място и използва цялото време за изпълнение на възложената ра.ота в пълен о.ем.

От з.лючението по ССЧЕ се установява, че за периода от м. февруари 2021 г. до м. юни 2022 г. въззиваемото дружество е издавало фишове за заплати на въззивника. Установява се разлика между заплатеното и уговореното възнаграждение за периода от м. февруари 2021 г. до м. февруари 2022 г. Плащания по издадените фишове за м. март 2022 г. до м. юни 2022 г. не са извършвани. К.то вече .е посочено, в хода на производството са съ.рани доказателства, от които се установява, че за м. март 2022 г. до м. юни 2022 г. въззивникът не е полагал труд. Не са сочени или съ.рани доказателства, от които да се установи, че ищецът е ра.отил всеки ра.отен ден и че до края на ра.отното време е на ра.отното си място или на друго място, на което осъществява труд.та си функция с оглед спецификата и динамиката ѝ в конкретния случай. Доказателствената тежест да установи точно в количествено и качествено отношение престирание на ра.отна сила пълно и главно е на ищеца. При липсата на ангажирани доказателства, че трудовите функции са изпълнявани точно, не може да .ъде направен .езсъмнен извод, че на въззивника се дължи пълния размер на уговореното възнаграждение. За периода от м. февруари 2021 г. до м. февруари 2022 г. въззиваемото дружество е изплатило след извършване на нео.ходими удържки, сумите по издадените фишове. От което не следва, че приетата от ра.отодателя ра.ота е извършена в о.ем, надвишаващ този, за който е заплатено трудово възнаграждение. От свидетелските показания на С. се установява, че за периода от 2021 г. до 2022 г. ищецът е .ил на мястото на ра.ота около 3-4 седмици или за около един месец. Съдът кредитира показанията като достоверни, доко.ото въззивникът не твърди и не доказва да е ра.отил в офиса на дружеството.

С оглед гореизложеното, съде.ният състав намира, че след като не е доказано пълно и главно извършването на ра.отата от ра.отника и то на уговореното между ст.е по трудовото правоотношение място на ра.ота, то ра.отодателят не му дължи насрещната престация – заплащане на трудово възнаграждение. Не е установено, че въззивникът е престирал ра.отна сила в офиса в гр. Варна, че е уговорено друго място или начин на изпълнение на труд.та функция през периода от м. февруари 2021 г. до м. юни 2022 г., или, дори и да не е уговорено, че същият е престирал труд извън уговореното ра.отно място, включително и в своя дом, поради което въззиваемият не дължи разликата между уговореното и действително изплатеното трудово възнаграждение за месеците от март 2021 г. до февруари 2022 г. възнаграждения нито в нетен размер, нито в уговорения основен размер, к.то и възнаграждение в нетен размер за периода от м. март 2021 г. до м. юни 2022 г.

С трудовия договор и допълнителното споразумение ст.е по трудовото правоотношение са предвидили заплащане на допълнителни възнаграждения. Те имат трудовоправен хар.тер. Този извод следва от граматическото и систематично т.уване на трудовия договор и допълнителното споразумение. Допълнителните възнаграждения са предвидени в раздел V от трудовия договор, съотв. раздел 1 от допълнителното споразумение, озаглавени „трудово възнаграждение“.

На първо място, в чл. 5.2. от трудовия договор ст.е са уговорили, че

ра.отодателят заплаща на служителя допълнително възнаграждение в размер на 5 % от стойността на сключените договори с негово участие за продаж.а на софтуер (еднократни лицензионни т.си и услуги) с клиенти, които не са свързани със „С. К. Т.“ ЕООД. Допълнително възнаграждение не се начислява при договори за продаж.а на хардуер. Средствата ще се начисляват към заплатата за месеца, в който е получено плащането от клиента, а възнаграждението по посочените точки се внася по .анк. сметка, посочена от служителя. В чл. 5.3. е записано, че възнаграждението по предходните разпоред.и 5.1. и 5.2. се изплаща не по-късно от 25-то число на месеца, следващ месеца, за който е дължимо. Според чл. 1.1. от допълнителното споразумение, считано от 19.02.2021 г. ра.отодателят отменя допълнителното възнаграждение в размер на 5 % от стойността на сключените договори с негово участие за продаж.а на софтуер (еднократни лицензионни т.си и услуги) с клиенти, които не са свързани със „С. К. Т.“ ЕАД.

Ст.е по делото не спорят, че на 31.12.2020 г. е сключен договор за предоставяне софтуер между въззвиваемото дружество и В. А. М. LTD, дружество със седалище в Англия, и .. Н., род. на 17.07.1981 г. за сумата от 119000 евро, к.то и, че на 16.02.2021 г. е сключен договор за осигуряване на софтуерна т.нология, персонализиране на софтуер, конфигуриране на интерфейс, управление на проекти между въззвиваемото дружество и „М. С.“ ЕООД за сумата от 54000 евро. Спорно е дали е възникнало и се дължи плащане на въззвивника на допълнително възнаграждение преди отмяната на уговорката, считано от 19.02.2021 г. В конкретния случай, падежът на всяко от вземанията за допълнително възнаграждение на въззвивника настъпва със сключването на всеки от договорите – на 31.12.2020 г., респ. на 16.02.2021 г. За възникване на всяко от тях е ирелевантно дали и кога са получени плащания по всеки от договорите от ответното дружество. От което следва, че и двете вземания за допълнителното възнаграждение не са дължими, тъй като към момента на сключване на договорите за софтуер, осн.нието, на което същите се дължат, е отпаднало – отменено е по силата на допълнителното споразумение от 19.02.2021 г.

На второ място, в чл. 1.2. от допълнителното споразумение ст.е са уговорили, че считано от 19.02.2021 г. ра.отодателят ще дължи на служителя допълнително нетно възнаграждение от 2,50% от нетната печал.а на ра.отодателя /EBIDTA/ реализирана на годишна .аза, съгласно приетия от О.щото съ.рание годишен финансов отчет и .аланс на дружеството на ра.отодателя.

К.то .е посочено по-горе, допълнителното възнаграждение е с трудов хар.тер. То е дължимо само в случай, че въззвивникът е престириал труд. Размерът на същото е о.вързан с нетната печал.а на ра.отодателя, но за възникването му е нео.ходимо не само да се установи валидна трудовоправна връзка, но и насрещна престация на ра.отника – полагане на труд. Доко.ото по вече изложените съ.ражения съде.ният състав приема, че въззвивникът не е престириал ра.отна сила през 2021 г., то допълнителното възнаграждение по чл. 1.2. от допълнителното споразумение също не се дължи.

На следващо място, в чл. 1.3. от допълнителното споразумение ст.е са уговорили, че считано от 19.02.2021 г. в случай на продаж.а на дялове от дружеството на ра.отодателя през периода на действие на трудовия договор, ра.отодателят ще дължи на служителя възнаграждение в размер на 1,50% от продажната цена.

Липсва спор между ст.е, че на 26.05.2022 г. е сключен Договор за пр.върляне на .ции, по силата който пр.върлителят - дружество вписано в Регистъра за дружества в Англия и Уелс, се задължава да пр.върли, а прио.ретателят - дружество регистрирано съгласно з.онодателството на Р. Т., се задължава да придо.ие 1200000 .роя .езналични .ции, с номинал 1 лев всяка от капитала на „С. К. Т.“ ЕАД. Спорният въпрос е дали договорът е покупко-продаж.а, т. е. възмезден, или за пр.върляне .ез насрещно плащане на цена, т.е. .езвъзмезден. Видно от чл. 1.3. от допълнителното споразумение допълнителното възнаграждение се дължи в случай на продаж.а и е в размер на процент от продажната цена. Съгласно т. 3 от договора от 26.05.2022 г. со.ствеността на .циите се извършва, .ез извършване на насрещно плащане, като съответното съгласие на пр.върлителя за т. се удостоверява с подписването на Договора. Не са ангажирани доказателства от страна на въззивника за престиране от прио.ретателя към пр.върлителя на продажна цена на .циите. М.ар сде.ата да е сключена между свързани лица, след като за купувач и продавач се е подписало едно и също лице, т. не води до извод за нейното манипулиране. Сде.ите между търговци са по правило възмездни, но уг.рянето на .езвъзмездност не изключва търговският им хар.тер. Освен т. изричната уговорка за неплащане на продажна цена в случая произтича именно от о.стоятелството, че сде.ата е сключена между свързани лица. След като не са съ.рани доказателства за плащане от клиента, допълнителното възнаграждение е недължимо.

По отношение на иск.та претенция по чл. 224, ал. 1 ГПК съдът кредитира з.лючението по ССчЕ в частите му относно уговорения и разрешения, респ. ползвания, платен годишен отпуск на въззивника за 2021 г. и 2022 г., като о.ективно и компетентно изготвено, кореспондиращо с представените по делото трудов договор, допълнително споразумение, мол.и и заповеди за отпуск. Според уговореното между ст.е по трудовото правоотношение размерът на платения годишен отпуск на служителя е 20 ра.отни дни, като за периода от 17.11.2020 г. до 22.06.2022 г. се полагат 31 дни платен годишен отпуск: за 2020 г. - 2 дни; за 2021 г. - 20 дни; за 2022 г. - 9 дни. Видно от прио.щените по делото заповеди, с които е разрешено използването на платен отпуск, въззивникът е използвал о.що 20 дни за 2021 г. и 8 дни за 2022 г. След.телно неползван, но полагащ се отпуск за 2021 г. и 2022 г., .и .ил само 1 ден за 2022 г. Мол.ите за използване на отпуск са подписани от въззивника и същият не оспорва подаването им. За да .ъде реално използван отпускът, не е нео.ходимо заповедта, с която се разрешава ползването на платения отпуск, да .ъде връчена на ищеца и да .ъде доведена до неговото знание, тъй като заповедта е издадена по мол.а на въззивника за ползване на отпуск. Поради което следва да се приеме, че ищецът реално е ползвал о.що 20 дни за 2021 г. и 8 дни за 2022 г. Като се съ.рази о.аче, че според показанията на свид. С. въззивникът не е посещавал мястото на ра.ота от началото на 2022 г., к.то и че от доказателствената съвкупност се установява по .езсъмнен начин, че от м. март до прекратяване на трудовоправното отношение през м. юни 2022 г. въззивникът не е престира.л ра.отна сила, следва, че не се е полагало ползване на отпуск за 2022 г., дори за 1 ден, съответно о.езщетение по чл. 224, ал. 1 КТ, не е дължимо. Целта на о.езщетението за неползван платен годишен отпуск е да се компенсира ра.отещият за т., че реално не е ползвал полагащия му се отпуск. След като въззивникът не е ра.отил на уговореното място на ра.ота, не му се полага и отпуск, респ. компенсация за неползване на същия.

Вследствие на горното, исковете по чл. 128, т. 2 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ са

неосн.телни и следва да бъдат отхвърлени, а първоинстанционното решение – потвърдено в тези части.

С оглед извода за неосн.телност на тези искове и процесния характер на исковите по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на мораторна лихва, последните също са неосн.телни и следва да бъдат отхвърлени, а първоинстанционното решение – потвърдено и в тези части.

Поради съвпадане решаващите изводи на двете съдебни инстанции, решението следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед изхода на спора и на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК на въззиваемия се дължат сторените съдебно-деловодни разноски. От въззиваемата страна не е направено искане за присъждане на разноски, не са представени списък по чл. 80 ГПК за направени разноски за настоящото въззивно производство и доказателства за извършването им. Поради което на въззиваемия не следва да бъдат присъдени разноски за настоящото производство.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2363/29.06.2023 г., постановено по гр. д. №15369/2022 г. по описа на РС – Варна.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен касационен съд при наличие на предпоставките по чл. 280 ГПК в едномесечен срок от връчването му на ст.е.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____